FRITT Premium
ROYAL CROWN SOAP
Gives bort med kupong och omslag.
Sänd efter fri Katalog. 654 Main St., Winnipeg.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

Prov. Librarian dec21 Winnipeg

FRITT Premium
ROYAL CROWN SOAP
Gives bort med kupong och omslag.
Sänd efter fri Katalog. 654 Main St., Winnipeg.

ÅRG. (YEAR) 29. LÖSNUMMER 10 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 24 MARS 1921. LÖSNUMMER 10 CENTS. No. 12.

Politisk vecko-revy för Canadas folk.

Det federala jordbruksdepartementet utsatt för häftig kritik. Saskatchewan floden skall bära Alberta kol till Winnipeg. Direkt lagstiftning är endosserad uti Manitoba.

HAR VARIT ETT SORGLIGT ÅR FÖR JÄRNVÄGARNA.

Jordbruksdepartementet var f. v under häftig eld i parlamentets underhus. Sistlidne session förklarade oppositionens ledare, att det i framtiden skulle vara ovilligt att låta interimanslag passera. I dag motsatte de sig röstning därom, enär en fullständig rapport ej befann sig inför underhuset. "Detta uppskov", förklarade med hetta mr King, "är avsiktligt gjort för att hindra parlamentet att erhålla de upplysningar, till vilka det är berättigat". Mr King anklagade kabinettministrarna för att sistlidne sommar ha befunnit sig på olika orter utrikes, för att ha varit överallt utom i Ottawa skötande sina ämbeten. Därefter diskuterades anslag till jordbruksdepartementet, som utsattes för skarp kritik för slöseri. Man beviljade en del anslag.

Det är högst troligt att den av regeringen utlovade allmänna tariffrevisionen kommer att uppskjutas till nästa session. Detta på grund utav att Meighen önskar bli redo i tid för den imperiella konferensen i juni.

Inför en uppmärksam samling redogjorde i torsdags järnvägsminister Reid för ställningen av Canada regeringens järnvägar. Han påvisade, att operationsförlusten 1920 steg till $69,-593,441 i jämförelse med förlusten 1919, som var $48,242,536. Den ökade förlusten på $21,000,000 hänförde han till förhöjda avgifter i avlöningar, bränsle, maskineri etc. Av varje dollar går 75 cents till operationslöner och 20 cents till bränsle, vilket lämnar endast 5 cents till andra behov som i verkligheten kräva 29 cents.

Vad beträffade Grand Trunk järnvägen komme dess förlust för 1921 att stipa till $60,892,720. Dessa uppgifter lämnades utan det minsta försök från ministerns sida att dölja dess betydelse. Han yttrade sig som en man, vilken framlägger ett problem, som han ej själv väntar att lösa.

Det är mycket troligt att då järnvägsministerns motionerar om att underhuset bildar komite för att övervära hans rapport, att han kommer att mötas av ett oppositionsamendement uttryckande misstro mot den nuvarande ledningen av Canadian National Railway. Ställningen betraktas som hjälplös samt krävande radikala botemedel.

Parlamentet beslöt f. v. att ajournera för påsken från den 23 till den 29 mars.

* * *

Med en vagnslast av petitioner innehållande 67,500 namn ha fem representanter för Moderation League of Alberta infunnit sig för sagda provinslegislatur samt påyrkat att hela kontrollen av spirituosaförsäljning skulle övertagas av regeringen utan inblandning från läkares och apotekares sida. Premiärminister Stewart förklarade, att han på grund av sin sjukdom ej haft tid att rekommendera några amendements till förbudslagen.

Provinsskattmästaren C. R. Mitchell i Alberta påvisade f. v. inför legislaturen, att regeringen under rekonstruktionsperioden varit i stånd att ganska väl möta alla krav och likväl hålla sig inom gränsen för den ordinära skatten. Men han framhöll, att det i framtiden var nödvändigt att få nya tillgångar, om förbättringar skulle kunna göras.

Provinssekreterare J. L. Cote förordade f. v. på det kraftigaste skapandet av en vattenväg för att föra kol och andra produkter från öst om Edmonton till prärierna och om nödigt till Winnipeg. Han påpekade möjligheten av att bruka Saskatchewan floden för transporteringsändamål, vilket skulle betydligt reducera de nästan ohållbara fraktavgifterna på järnvägarna. Han utlinjerade den praktiska nyttan av att begagna västerns vattenvägar för transportering samt redogjorde för regeringens systematiska ansträngningar sistlidna år att öka efterfrågan på Alberta kol både i Saskatchewan och Manitoba, vilket varit framgångsrikt. Med marknaden bättre etablerad och med billigare frakt skulle det stiga till större proportioner.

* * *

Den föreslagna resolutionen om direkt lagstiftning antogs f. v. av Manitoba legislatur, sedan den något förändrats av motionären och gillats av regeringen. Premiärminister Norris påpekade, att den nuvarande regeringen haft direkt lagstiftning på sitt program, då den befann sig i opposition, och det var väl känt att sagda regering bättre än andra regeringar varit i stånd att uppfylla sina vallöften.

Arbetargruppens definition på kollektiva avtal var f. v. inför legislaturen. Mr Tanner förklarade, att fast den nuvarande Industrial Conditions Act erkände rätten av kollektiva avtal, så var definitionen därav mycket svag. Arbetargruppens definition

(Forts. å sid. 5)

Föredrag om Kinas kultur.

Vid Svenska sällskapets för antropologi och geografi sammankomst Stockholm för en tid sedan höll den tyska forskaren prof. Jaekel från Greifswald föredrag över ämnet "Det kinesiska kulturutvecklingens problem."

Man har levat i den föreställningen att den kinesiska konsten dels vari mycket gammal, dels också relativt fri från europeiskt inflytande. Denna åsikt beror delvis på gamla kataloger över kejserliga kinesiska samlingar där skattmästaren haft en viss förkärlek att göra sin herres ägodelar så antika som möjligt. Men genom nyare undersökningar, främst föredragandens egna, har det visat sig att den stora konstnärliga blomstringsperioden inföll så sent som ungefär år 300—1000 efter Kr. Före denna tid var den kinesiska konsten relativt torftig. Samma är förhållandet med originaliteten. Med en mängd utmärkta skioptikonbilder kunde föredraganden visa att nästan samtliga ledmotiv, såsom drakar, lejonhuvud, spiraler m. m. kunde härledas ur gammaleuropeisk kultur. Han påvisade vidare olika element som inkommit dels från den kretensiska och mykenska kulturen, dels från Assyrien och Babylonien. Märkligt är att även Sydamerikas indianska konst har haft ett visst inflytande. Likaså kunna en del motiv spåras från Afrika vilket tyder på att kineserna stodo vidsträckt sjöförbindelse med främmande folk.

Canadas ekonomiska ställning.

Det rådande höga tariffsystemet är en den största fara för hela landets utveckling.

Ett sätt att avhjälpa den.

Miss M. Elizabeth Renniger från Leader, Sask., som 1920 vann guldmedaljen vid den i Moose Jaw hållna tävlingen i vältalighet, höll härförliget ett mycket uppmärksammat tal inför ett skolkonvent i Saskatoon. Hennes tal utgjorde en intressant belysning över tariffen under titeln: "Ekonomiska ställningen i Canada och sätt att hjälpa den". Då detta föredrag är av stort intresse i det att det behandlar en mycket viktig fråga, ha vi ansett oss göra våra läsare en stor tjänst med att meddela detsamma här nedan i översättning.

* * *

En fara för välstånd.

Vi finna tariffsystemet vara en av de största faror, som hota den allmänna utvecklingen. Statistiken visar, att fabriksidkarena ha varit beskyddade i Canada under de senaste 42 åren genom en tariff på import. Under denna tid har det bevisats, att beskydd betyder profitering för tvåtusen fem hundra fabriksägare och orättvist betungande och "high cost of living" för 8,800,000, som tillhöra den stora massan.

Låt oss nu grundligt undersöka denna sak. Tag t. ex. bomullsfabrikanterna. Beräknat per capita, finna vi, att varje person i hela Canada skulle betala fyrtiosju dollars extra varje år, ensamt på grund av tariffen på bomull. Vet Ni att för skjortorna, som Ni män använda och som kosta Er $3,75, betalar Ni $1.75 för skjortan och $2.00 i tariff och skatt för att uppehålla bomullsindustrien inom våra egna gränser?

Är nu tariffen rättvist anbringad? Industriägaren äter till frukost tullfri grapefruit, medan hans hustru kan vara klädd i silke och sammet, på vilka det är endast 20 procents tull.

Den stackars änkan, som gör eder tvätt, måste emellertid använda en kalikå-klädning, på vilken är en tull av 40 procent. Hon använder en tvättbalja, 42½ procent i tull, gnor på ett tvättbräde, tull 35 procent, efter att för frukost ha haft sviskon med en tull av 25 procent. Och likafullt anföra industriidkarne skäl för beskydd

Skydd för de stora massorna.

Herr ordförande, vi äro också i favör av tullskydd, men vi sträva efter att skydda den stora massan emot ödeläggelsen av ett sådant tariffsystem.

Ford automobilen är den mest använda automobilen i västra Canada. Statistiken visar att i Detroit, Michigan, säljes en Ford touring automobil för $510. Samma slags automobil, tillverkad i Ford, Ontario — en fabriksbranch som bolaget har i Canada — säljes emellertid här för $775. I förening med dessa fakta finna vi att arbetslönerna i Detroit äro något högre än i Ford, Ont. Om vi beräkna distribuerings-agentens kommission till 15 procent och en försäljares förtjänst till 25 procent, blir den extra kostnaden på grund av tariffen på automobiler till verkade i Canada $318 per auto.

Huru länge skola sådana män och kvinnor, som jag denna afton har äran att tala till, uppehålla en politik, som höjer priset på varje sak nästan till dubbla värdet, och renskrapar deras egna fickor? Det är ett dåligt affärssystem och Ni såsom affärsmän ha ej råd till dessa enorma förluster, som uppstå genom detta protektionistsystem.

När vi finna, att tariffanspråken äro så väldiga, äro vi naturligen angelägna att veta, vem som betalar dem. Statistiken visar, att det är en approximativ tull av 20 procent på all import. Men nästan varje artikel, som användes av industrierna i deras fabriker, inkommer antingen tullfritt eller med en återgångstull av 99 procent, vilket betalas tillbaka till fabrikerna inom tre år. Genom denna metod betalar industriidkarna en genomsnittstariff av en sjundedel av en procent och erhåller i förtjänst på tariffen av tillverkade artiklar omkring 20 procent. Förbrukaren betalar resten av tariffen och dessutom fabrikantens förtjänst.

Orättvis politik.

Statistiken visar även, att fabrikanterna exportera en stor del av sina tillverkningar. Om de ha råd till att betala extra frakt för att exportera och sedan sälja varorna på världsmarknaden, varför kunna de ej sälja på hemmamarknaden på en basis av handelsfrihet?

Låt oss nu jämföra industrien med jordbruket. Först och främst importerar fabrikanten nästan all sin uppsättning tullfritt, medan Ni farmare betala i genomsnitt 20 procent. Den lön, som alla fabrikanterna i Canada betala, belöper sig i medeltal till $14.55 per vecka utan "board", medan Ni farmare betala $18 och kost. De få industriägarna äro genom tariffsystemet istånd att begära enorma priser för sina varor, medan den stora massan är tvungen att betala nära en biljon dollars årligen endast på grund av detta system.

En sådan orättvis politik driver våra farmare till de större stadscentra och förorsakar en stockning i arbetsmarknaden och de tusentals arbetslösa som vi finna i våra större städer idag är resultatet. Likafullt se vi nästan var tidning eller tidskrift upropen om "Tillbaka till farmen." Varför icke utfärda handelsfrihet på farmares maskinerier, matvaror och giva de arbetslösa någon uppmuntran att återgå till farmlivet?

Höjandet av statsinkomsterna.

En annan viktig punkt är höjandet av statsinkomsterna. Efter att hava noggrannt studerat statistiken finna vi, att slutsumman som betalas till regeringen i tariffinkomster, inberäknat tre mellanhänders förtjänster av 25 procent var, ensamt på tariffen $993,-000,000 per år. Av denna enorma summa erhåller regeringskassan endast ungefär $100,000,000. Eller av varje $10 utbetalad av den canadensiska befolkningen på grund av tariffen, erhåller regeringen $1. Kan någon tänka sig en mera slösaktig, ekonomisk osund politik för höjandet av inkomsterna?

New National Policy föreslår en graduerad personlig inkomstskatt att påläggas all inkomst överstigande ett visst belopp att bestämmas av regeringen. På så sätt skulle både induatriidkare och farmare betala skatt proportion till deras respektive inkomster. Vi finna att mindre än två procent av de slutliga inkomsterna i Dominion of Canada skulle helt och hållet betala för den nuvarande tariffinkomsten.

Därför medan nu folket i Canada inbetalar årligen $993,000,000 på grund av tariffen, är det något som helst tvivel hos Canadas folk, att vi ej kunna inbringa en tiondedel av detta belopp genom frihandel?

Gynnar endast 3 procent.

Hopsummerande allt finna vi, att protektionismen är en finasiell säkerhet för 3 procent av Canadas hela befolkning underhållet av de återstående 97 procenten. Vi motarbeta utvecklandet av våra egna naturliga resurser och på så sätt förorsakas arbetslöshet och missnöje för att skapa några utländska industrier inom vårt land. Genom olämplig försäljning av spannmål beröva vi årligen Canadas farmare på 120 miljoner dollars. Sta-

(Forts. å sid. 4.)

En huvudstad som försvunnit.

Det öde, som drabbat den första huvudstaden i Illinois, är förutsagd i en legend.

Synes nu gå i uppfyllelse.

Sedan Mississippiflodens vatten för fyrtio år sedan sopade bort de sista spåren av den första huvudstaden i Illionois, Kaskaskia, kvarlämnande en smal öremsa av rik jordmån åt flodens nyckfulla lynne, ha de övertrogna i den gradvisa förstöringen av denna remsa sett uppfyllelse av en profetia en gammal indiansk legend om en indians kärlek till en vit kvinna, skriver Svenska Kuriren.

När den sista återstoden av detta land sjunkit under flodens yta och fantomen av den gamla handelsplatsen befinner sig på djupet mitt i Mississippi, då har "Kaskaskias förbannelse" gått i fullbordan intill minsta detalj.

Den gamla legenden omtalar att Jean Benard kom från Frankrike 1689 med sin hustru och tioåriga dotter Marie. De slogo sig ned i Kaskaskia. Marie växte upp till en blomstrande mö, och hennes skönhet var vida berömd. En ung hövding för Kaskaskia-indianerna, vilken blivit omvänd till kristendomen och uppfostrad av jesuiter, slog sig också ned i Kaskaskia som byteshandlare. Han hade framgång i sitt företag.

En kväll råkade den unge hövdingen på en danstillställning Marie Benard. Flickan var intagen av honom och i hans fall var det kärlek vid första anblicken. Den äldre Benard var missnöjd. Han förbjöd sin dotter att meddela sig med indianen och begagnade sitt inflytande för att få denne utfrusen ur sällskapslivet, tvingade honom ur hans affär och fördrev honom från orten.

Ett år förgick. Under en fäst en vinterkväll försvann Marie. Hon och hennes indianske älskare spårades av en skara, som leddes av Benard. Paret upphanns fyrtio mil från Kaskaskia riktning mot nybygget St. Louis.

Benard tog indianen ned till floden, band honom vid en timmerstock och lät honom driva. Då indianen flöt till sin död nedåt floden, förbannade han Benard och förutsade att denne skulle dö en våldsam död. Hans sista ord voro, säger legenden, att inom 200 år den flod, som bar bort honom, skulle sopa bort de sista spåren av staden Marie dog i kloster. Benard föll en duell 1712. Det sista spåret av Kaskaskia har blivit utplånat och ön som en gång utgjorde en del av halvön blir så småningom bortskjöld av flodens vatten.

Domingo är fientlig mot Förenta Staterna.

Tidningar, som anlända till Buenos Aires från alla delar av Syd-Amerika, visa att Santo Domingos kampanj av propaganda mot Amerika publiceras vitt och brett i alla de lantin-amerikanska republikerna genom en sydamerikansk pressbyrå, kallad "La Agencia Americana." Denna telegraferar långa artiklar till alla större tidningar i Syd-Amerika lämnande uppgifter, vilka utgivits i Buenos Aires. Denna kampanj skötes från Buenos Aires av Henriquez Carvajal, förutvarande inrikesminister i San Domingo med tillhjälp av Henriquez Urena, förut sekreterare hos San Domingos president

Dessa uppgifter, som dagligen tillställas tidningarna, beskylla den amerikanska militär-regeringen i Santo Domingo för överfall och tortering av de försvarslösa innebyggarne. De publiceras i sin helhet i Buenos Aires tidningarna och telegraferas vidare till Rio de Janerio, Montevideo, Santiago, Lima och övriga sydamerikanska städer. Ännu har det ej gjorts något försök från amerikansk sida att opponera sig mot detta.

Avsikten med denna kampanj är att visa sydamerikanerna, att den konstitutionella regeringen i San Domingo såväl som Haiti har omkullkastats av inryckande militär, innebyggarne fråntagits sin frihet och blivit groft förolämpade — allt genom amerikanarnes pänningebegär. Detta är ett favoritämne för de professionella politikerna i Syd Amerika, vilka varna sydamerikanerna samt påvisa att den amerikanske regeringen är ytterst imperialistisk och att deras folk äro istånd att utföra vilken som helst orättvisa genetemot sydamerikanerna bara det är pängar med i beräkningen.

Både Carvajal och Urena hava förespått att "en våg av hemkärlek kommer att övergå hela Syd-Amerika, så snart som folket i dessa republiker begriper de skymfer, för vilka dess innebyggare blivit utsatta för av den amerikanska flottan."

Vid förre sekreteraren Bainbridge Colby's resa genom Syd-Amerika hade denna kampanj i förväg sökt uppväcka innebyggarnes ovilja och så snart han åter lämnade landet, förnyade de åter sin kampanj för att söka utplåna något gott intryck som måhända kvarblivit. Ett av deras favoritmedel har varit att jämföra Colby's olika uppgifter med, vad de anse-vara fakta angående militärens besättande av ön.

"The Agencia Americana," som sprider denna propaganda emot amerikanerna, organiserades för någon tid sedan i Brasilien understött av kaffe-plantageägare.

Carvajal och Urena påstå att de amerikanske marinerna roa sig med att skjuta på och infånga infödingar, att de infödda torteras av de amerikanska officerarne med rödglödgade järn för att tvinga dem att besvara frågor, att de som kritisera den militära regeringen kastas i fängelse, och att ingen enskild, tal- eller pressfrihet finnes på någon del av ön.

Svensk är hertig utav Mongoliet.

En svensk f. d. stallpojke samt murare blir missionär, köpman och storpolitiker.

En viking i all sin prydno.

"Hertigen av Mongoliet" låter närmast som titeln på en uppsluppen operett eller dåraktig revy. Så mycket underligare är det då att konstatera att den, fullt rättmätigt bäres av en f. d. stallpojke och murare vid namn Frans August Larson, för tillfället bosatt hos en svåger i Djursholm. När man får veta att "hertigen av Mongoliet" är en allvarlig benämning och inte något skämt förstår man också att den som kallas så måste ha spelat en ej obetydlig roll i östern, och det är just vad Larson gjort. Nyligen hemkommen till Sverge därifrån har han för Dagens Nyheter berättat en hel del intressanta ting ur sitt växlingsrika liv. I skildringen här nedan kompletteras hans egen berättelse dessutom med uppgifter som tidigare publicerats i Dagens Nyheter av prof. Gunnar Anderson.

Larson föddes 1870, kom vid 23 års ålder till Kina som medlem av den amerikanska missionen samt fick genast sin verksamhet förlagd till Mongoliet. Han möttes här till att börja med av rätt mycken misstro, och bortvisades från trakt till trakt. Hos en mongolprins blev han emellertid väl mottagen och stannade en längre tid för att lära språket. Från denna tid har han många roliga episoder att berätta. Som t. ex. huru prinsens damer en dag bådo honom att dra upp byxbenet så att de skulle få se hans knä. De blevo mycket förtjusta då de märkte att han "såg ut som folk". Några kinesiska handelsmän hade nämligen berättat för dem att "de främmande djävlarna" ej hade några knäleder.

Vid boxarupprorets utbrott beslöto en del amerikanska missionärer att undkomma från Peking på den enda väg som ännu var öppen, nämligen norrut genom öknen Gobi till Sibirien Då de anlände till Kalgan vid Mongoliets sydgräns funno de här de svenska missionärerna Larson, Söderblom och Lundquist med familjer, vilka likaledes stodo i begrepp att fly undan den fientliga kinesiska befolkningen Dessa två grupper, till vilka senare sällade sig andra svenska missionärer, gjorde då sällskap med Larson som ledare. Under otroliga faror, i vilka han städse visade prov på mod och rådighet — färden har skildrats i en bok, kallad A flight for life, utgiven av en amerikan som var med — förde Larson sällskapet från Kalgan till Kiakhta i Transbaikalien, en sträcka av ungefär 140 svenska mil, av vilka 50 genom öknen.

Från Kiakhta vände Larson med familj söderut til ltrakten av Urga i norra Mongoliet, där han en tid hade anställning som förman i en guldgruva. Senare, år 1902, biträdde han de svenska ingenjörerna Olivecrona och Lagerholm vid utstakandet av en projekterad järnvägslinje genom Mongoliet. Från denna tid har han också att berätta om ett arbetslag på 22 svenskar, som byggde den ryska bankens hus i Urga och som där gingo fam med sådan bärsärkagång att militärbefälhavaren måste hålla sina kosacker inne om kvällarna för att de ej skulle bli sönderslagna av dalmasarna.

År 1903 tog Larson anställning i British and Foreign Bible Society och under sina resor för detta sällskap kom han snart på god fot med Hutukhta, den levande guden i Urga, för vilkens räkning han anskaffade en hel del varor från Amerika. Vilket värde den levande guden satte på honom framgår av följande xempel:

Det hände en gång att Larson, som så småningom blivit grosshandlare i hästar, fick hela sin hästhjord, 350 stycken, bortstulen av rövare. Han telegraferade då till sin vän, den levade guden, som i sin tur telegraferade till rövarna en sträng befallning att hästarna skulle återställas, och att två goda hästar skulle lämnas i stället för var och en som förkommit eller skadats. En befallning som inom sex dagar till punkt och pricka åtlyddes.

Larsons största bedrift var emellertid när han gjorde slut på ett krig mellan Kina och Mongoliet. I slutet av 1911 företogo mongolerna i Urga en statskupp varigenom de kinesiska ämbetsmännen och trupperna fördrevos. Hutuklita utropades till kejsare och en mongolisk regering bildades. Frihetsrörelsen spred sig också från gränstrakterna till det inre Kina och de kinesiska trupperna ledo det ena nederlaget efter det andra. I denna brydsamma belägenhet vände sig den kinesiska regeringen till Larson och förvärvade honom till "rådgivare i kinesiska angelägenheter." Hans första uppgift blev att mäkla fred, och så begav han sig ensam till den mongoliska överbefälhavaren, prins Na. Efter en natts samtal med generalen i hans läger lämnade Larson detta, men tre dagar senare mötte han åter på en avtalad mötesplats prins Na, som

(Forts. å sid. 4.)

En titt ner uti Europas politiska gryta.

Fred har äntligen ingåtts mellan Ryssland, Urkranja och Polen. Tyskland segrar i omröstningen uti Schlesien. En svensk kvinna den första i en internationell kommission.

SOVJETTRUPPERNA HA NU INTAGIT KRONSTADT.

Efter flera månaders underhandlingar ingicks den 18 ds. fred i Riga mellan Ryssland, Urkranja och Polen. I fördraget bestämmes den rysk-urkranjska gränsen ungefär enligt nuvarande linjer, alla parter lova att avhålla sig från propaganda emot varandra samt även förbjuda att dylik propaganda föres inom deras områden. Vidare lovar Ryssland och Urkranja att till Polen betala 30,000,000 guldrubler under det år, som följer ratificeringen av fredsfördraget.

Dispatcher från Moskwa f. v. säga, att staden befinner sig i ett kritiskt tillstånd på grund av brist på livsmedel. Sovjetregeringen gör allt för att förhindra generalstrājk genom att så långt de kunna öka livsmedels- och klädesransonerna.

Kronstadt kapitulerade fullständigt f. v. och sovjetstyrkorna besatte platsen. Kapitulationen följde efter ett hävtigt anfall av sovjettrupperna, vilka marscherade över isen. De revolutionära sägas ha försökt att spränga Petrovalovsk och Sebastopol, innan de tvingades att överlämna citadellet. En mängd revolutionärer kommo undan till finska kusten. Den attackerande styrkan utgjorde 60,000 man och försvararna 16,000. Tsargeneralen Koslovski undkom över isen till Finland.

Intagandet av Kronstadt skedde efter oerhörda uppoffringar från sovjettruppernas sida, vilka gjorde trenne häftiga anfall. Det påstås att Trotsky även begagnat sig av kvinnor som soldater.

De militära och civila ledarna av revolutionen sägas på befallning av Trotsky ha undergått exekution och en mängd av rebellsoldaterna befinna sig nu i fängelse samt vänta sin dom.

Efter flera ansträngande debatter om oregelbundenheten i Rysslands politik, slutade kommunistkongressen i Moskwa den 17 ds. Premiärminister Lenin behärskade situationen. Det beslöts att upphöra med beslagtagandet av livsmedel och istället använda beskattningssystem. I den gamla dispyten om fackföreningarna erhöll Lenins resolution 150 och Trotskys 500 röster.

Ett radiogram till Berlin från Moskwa den 12 ds. återger den amerikanske finansmannen Washington B. Vanderlip, som nu befinner sig i Moskwa, med följande uppmaning: "Säg folket i Amerika att det ej skall tro några historier om motrevolution här. Allting är lugnt i och omkring Moskwa."

* * *

Premiärminister Briand i Frankrike förklarade f. v., att om de allierade förhöllo sig fast och förenade, så skulle tyskarna snart upptäcka, att Tyskland hade förvånande resurser. "I dag tigger och ber Tyskland," sade Briand, "samt söker väcka de neutrala ländernas intresse. Men den dag vi låte övertala oss, skulle vi få se ett annat Tyskland redo att åter gå aggressivt tillväga."

I deputeradekammaren förklarade Briand f. v. att Tyskland måste betala ej allenast från sin vinst utan även av sina tillgångar. Han beskyllde den tyska industrien att dölja sina stora vinster, enär de voro "skandalösa."

Tyska utrikesministern Walter Simmons yttrade f. v. att de voro ganska säkra om, att de förr eller senare åter skulle upptaga underhandlingar med de allierade. Han framhöll som sin åsikt att det franska ekonomiska betrycket endast kunde avhjälpas genom bistånd av tyska arbetare, vilka kunde bli en garanti för ett lån.

Ockupationsarealen har nu utsträckts från Duisburg framemot Essen, där som bekant de stora Kruppska verken äro belägna. De centrala fraktstationerna vid Wedau, de största i Ruhrdistriktet, samt Mulheim stationen äro nu vaktade av franska trupper. Ockupationen av Essen kommer att bli det nästa steget.

Tyskland vann f. v. en överväldigande seger vid folkröstningen i övre Schlesien. De officiella siffrorna, som kungjordes i måndags, visa att 713,000 röster avgåvos för dess kvarblivande under Tyskland eller omkring 61 procent av röstantalet. För dess avskiljning från Tyskland och förening med Polen avgåvos 460,700 röster eller omkring 39 procent. Inom franska kretsar är man naturligtvis mycket missnöjd med detta för tyskarna så segerrika resultat.

* * *

Socialdemokraterna i Wien hade en dag f. v. anordat protestprocessioner mot de allierade. Samtliga tågade genom gatorna en procession av pangermaner, "kristna" socialister och antisemiter i allmänhet. På kvällen hade denna procession blivit så stor, att den innehöll en 5—6,000 personer, vilka skrålade: "Ut med judarna!" och gjorde uppehåll framför vårt och ett av de stora hotell, som av allmänheten tros vara bebodda av idel judiska profitörer, ropade på hämnd och tågade vidare. Processionen styrde kurs på Leopolstadt, Wiens judedistrikt, för att anställa härjningar där.

(Forts. å sid. 4.)

Svensk rikskabel anlägges.

Arbetet med utläggandet av telefonkabeln Stockholm—Göteborg har i dagarna tagit sin början. Av särskilda skäl har grävningsarbetet inletts vid Jonsered. Å sträckan Göteborg—Jonsered kommer arbetet att upptagas något senare därför att en planerad lokalkabel Göteborg—Partille—Lerum här skall nedläggas samtidigt med rikskabeln.

Det är meningen att kabeln hela sträckan Göteborg—Stockholm skall följa landsvägen. Vid de nu i Jonsered påbörjade grävningarna måste man emellertid på en sträcka på något över en mil gå ut i terrängen, därför att landsvägen här går för nära järnvägen.

Tillsvidare sysselsättas ett 50-tal man med grävningarna, men detta antal kommer att ökas allteftersom arbetet fortskrider.

Av kabeln, vilken som förut meddelats, levereras av det amerikanska bolaget Western Electric, har hittills anlänt omkring en fjärdedel, eller motsvarande en sträcka av 12 mil. Hela sträckningen Göteborg—Stockholm utgör 54 mil.

Man kan ännu ej överskåda när det omfattande arbetet blir slutfört, men man beräknar att ha kabeln klar till örebro före årets slut.

Japan synes nu börja ett program för en aeroplanflotta, i det att de köpt flera aeroplan i Europa samt införskrivit instruktörer från England.

Litet utav varje ifrån Amerikas horisont.

Presidenten för National Farmers' Union och ordf. i National Board of Farm Organizations C. S. Barret utslungade f. v. den anklagelsen, att i Washington finnes en ny och mäktig biträdande regering bestående av ombud från skilda intressen. Denna sidoregering, säger Barrett, har ett företräde framför den konstitutionella, ty den är mer effektivt tränad för sitt arbete samt utgör en organisation av specialister på alla områden. Han nämner även namnen på dessa representanter samt de korporationer, de representera.

* * *

Storbritannien och Förenta Staterna ha överenskommit om en vänlig "delning" av världshaven, enligt vad som f. v. meddelades. Storbritannien kommer enligt denna överenskommelse troligen att ha uppsikt över Atlantiska oceanen och Förenta Staterna över Pacific oceanen. Storbritannien säges skola reducera sin flottbudget med $70,000,000 och därigenom upphäva varje tanke på konkurrens med Förenta Staternas flottprogram. Det vänliga förhållandet mellan länderna kommer betydligt att stärkas, om Förenta Staterna enligt programmet koncentrerar sin flotta i Pacific oceanen Detta å sin sida skulle avhålla Japan att f. n. tänka på krig mot Staterna.

* * *

Med en röstsiffra av 21,482 mot 207 beslöto f. v. fackföreningsarbetarna i slakterierna i Chicago att strājka, om de ej på annat sätt kunde förmå "storslaktarna" att bibehålla 8 timmars arbetsdagen. Telegrafiska rapporter meddela, att dylika omröstningar med samma resultat tagits i andra slakterier landet runt.

* * *

En explosion grusade i lördags natt en av världens största elevatorer, som var belägen i Chicago. Stöten därav kändes på 75 mils avstånd. Elden uppstod i en inlastningsplats samt spred sig hastigt och slutade i explosion. Förlusten beräknas till $6,000,-000. Av 9 vaktmän vet man, att två äro döda oc hfyra saknas. Elevatorn innehöll normalt fem miljoner bushels men råkade nu endast innehålla en halv miljon bushels säd. Explosionen inträffade lyckligtvis strax efter sedan den till 150 uppgående personalen lämnat sitt arbete.

St. Patricks paraden i New York d. 17 ds. blev en enda stor anti-britisk demonstration.

Lloyd George lovade f. v. tillsättandet av en kunglig kommission för att behandla frågan om embargot på canadisk boskap.

Vid ett anförande f. v. i engelska underhuset framhöll kommendör Bellaires faran av ökningen av Japans flotta samt föreslog, att Förenta Staterna och Storbritannien skulle rationera stålförrådet till Japan.